

ב"ה

7600234@gmail.com

סיכומי הדינים העולים ממסקנת הגמרא

דף היומי

גיטין דף י"ט למסקנא

דף י"ט ע"א

א. כותבים את הגט בדיו בסם בסיקרא (אדום) ובקומוס (שרף אילן) ובקנקנתום, ובכל דבר שהוא של קיימא. אבל אין כותבין במשקין ובמי פירות ובכל דבר שאינו מתקיים. על הכל כותבין, על עלה של זית (תלושה). על קרן של פרה ונותן לה את הפרה, על יד של עבד ונותן לה את העבד. ולרבי יוסי הגלילי אין כותבין על דבר שיש בו רוח חיים או על האוכלים.

ב. כתב גט במי טריא (י"מ מי גשמים, וי"מ מים ששורים בו פרי), או בשחור (פחמין), כשר. כתב בחתיכת אבר ששפשפו על הקלף, פסול. במים ששרה בהם שחיקת אבר, כשר. כתב ב'מי מילין' (מים ששרה בהם עפצים שחוקים), אם הקלף מעובד בעפצים, פסול. שאין 'מי מילין' על גבי מי מילין' (כי מראה הכתב כמראה הקלף ואינו ניכר). ואם הקלף אינו מעובד בעפצים, כשר.

ג. המעביר דיו על גבי סיקרא בשבת, חייב שתים, אחת משום כותב ואחת משום מוחק. ולרבי יוחנן כך הוא האומד, אבל לא יביא קרבן, שמא חולין בעזרה הוא. וכן עדים שאין יודעים לחתום, אין להקל לכתוב להם בסיקרא ויחתמו עליו בדיו, שמא אינו כתב.

ד. המעביר בשבת דיו על גבי דיו, סיקרא על גבי סיקרא, פטור (שלא כתב ולא מחק). סיקרא על גבי דיו, יש אומרים שחייב משום מוחק, יש אומרים שפטור כי הוא מקלקל.

ה. עדים שאין יודעים לחתום: י"א שמקרעין להם נייר חלק וממלאים את הקרעים דיו, י"א שכותבים להם מלמטה באבר (שמשפשף חתיכת אבר על הקלף, שאינו כתב), וחותמין מלמעלה. וי"א שכותבים להם במי מילין (אם הקלף מעובד בעפצים), וי"א ברוק. ודווקא בגט משום עיגונא (שמא לא ימצאו עדים בקיאים עד שיפרש הבעל לים או ימות ותיזקק ליבום), אבל בשאר שטרות, יחזור אחר עדים הבקיאין לחתום.

דף י"ט ע"ב

א. עדים שאין יודעים לקרות, קורין לפניהם וחותמין. לרשב"ג דוקא בגט שלא יהיו בנות ישראל עגונות, אבל שחרורי עבדים ושאר כל השטרות, אם יודעין לקרות חותמין, ואם לאו לא. י"א הלכה כרשב"ג וי"א הלכה כרבנן.

ב. דין כרב נחמן (שהיה ממונה מפי ריש גלותא, ו'חתנא דבי נשיאה') שאינו יכול לקרות, קורין לפניו סופרי הדיינים וחותם, שסופרי הדיינים יראים ממנו ולא יאמרו שקר. אבל אם קרא לפני דין זה אדם אחר, או שקראו סופרי הדיינים לפני אדם אחר, אין סומכין עליו.

ג. שטר שנכתב בלשון פרסי על ידי ערכאות של כותים, מקרין אותו על ידי שני כותים זה שלא בפני זה במסיח לפי תומו, וגובים בו ממשועבדים.

ד. שטר שנכתב בלשון פרסי על קלף מתוקן בעפצים, וחתמו עליו עדים ישראלים שיודעים לקרותו, וענינו של שטר חוזר בשיטה אחרונה, גובה בו

ממשועבדים. כי כל לשון כשר בגט ובשטרות. וכן גט או שטר שכתבו עברית ועדיו יונית או להיפך, כשר.

ה. נתן לאשה נייר חלק, ואמר לה הרי זה גיטיך, בודקין אותו במי צבע, ואם הוא פולט את הכתב, חוששין שכתבו במי מילין ולא נבלע יפה, והיא גרושה מספק (שאסורה לכהן, ואם מת חולצת ולא מתיבמת).

ו. אמר לה הרי זה גיטיך, ונטלתו וזרקתו לים או לאור או לכל דבר האבד, מגורשת. ואפילו אם החזירו לכיסו לאחר קריאת העדים, ואומר שהחליפו בשטר אחר, אינו נאמן.

ז. עדי מסירה צריכין לקרות את הגט.

ח. זרק גט לאשתו ונפל בין החביות, ונמצא שם מזוזה אחת, אינה מגורשת, כי מזוזה אינה מצויה בין החביות ואנו תולים שהוא זרקו. נמצא שם שנים או שלשה מזוזות, מגורשת, ואנו תולים שהגט נגרר על ידי עכברים.

לומד יקר! אם לדעתך יש טעות בחומר, שגיאת כתיב, או כל הערה אחרת לשיפור התקציר, לטובת הכלל, דווח למערכת באמצעות שליחת דואר לכתובת: 7600235@gmail.com. בכדי שנוכל לתקן את הצריך תיקון. יש לציין מסכת, דף, ועמוד. תודה.

© כל הזכויות שמורות למערכת "הדף היומי למסקנא". התקציר מיועד לשימוש אישי בלבד! אין להעביר או להפיץ או לעשות בו כל שימוש אחר ללא רשות מפורשת בכתב מהמערכת!

להצטרפות לרשימת התפוצה:

7600234@gmail.com